

Quan la Història s'escriu en present (O de com editar 4 butlletins en set mesos)

Si multipliqueu per tres el nombre de butlletins trobareu el nombre de mesos d'aventura editorial d'aquest centre. Si dividiu aquest nombre per dotze, sabreu el nombre d'anys d'existència de la publicació.

No es tracta d'un joc d'endivalles, ni d'un problema aritmètic escolar:

Tot i que sempre ha estat voluntat dels editors de treure a la llum un exemplar cada tres mesos, nombrosos problemes ho han impedit. Tothom que ha estat membre d'aquest consell de redacció ha viscut amb la impotència de, malgrat els esforços esmerçats, anar endarrerit.

És per això que vam decidir, ja fa un any, d'informatitzar-nos. Implicava un esforç per controlar el màxim nombre d'estadis en el complex procés d'edició.

Vet ací, però, que, sis mesos després de l'adquisició de tal màgic aparell, encara no ens havíem recuperat, érem tot plegat al butlletí 53 (dos butlletins endarrerits).

Escriure aquesta secció, volia dir fer un viatge al passat, per tal de transcriure, no solament les activitats dutes a terme, sino també l'opinió crítica que ens mereixien. Donada la incertesa de la data de publicació era impensable emprar aquesta secció com a eina de comunicació eficient amb el soci de les activitats futures a emprendre...

De sobte, com si hagués succeït una "contracció temporal" einsteniana, ens trobem relatant-vos el que ha succeït de gener a març de 1992, dins un període de temps proper, "en el mateix sistema de referència espàcio-temporal"

En aquest trimestre cal remarcar la celebració de l'habitual Assemblea General Ordinària:

Un punt habitual n'és la "Memòria d'activitats de l'any anterior". Solament les enumerarem, car ja us n'hem fet cinc cèntims en els butlletins corresponents:

- Informatització del Centre.
- Presentació del llibre de Toni Torrell, publicat per "La Gent del Llamp", *Punt i Seguit*.
- Cicle de concerts: "Corda a la Tardor".
- VI Roda d'Art.
- Edició i presentació del butlletí monogràfic dedicat a l'Arxiu Històric Municipal.
- Cicle de conferències: "Les fonts de recerca local".
- Ampliació dels intercanvis amb altres entitats.

Totes aquestes activitats, paral·leles a la fonamental, l'edició del butlletí, van comportar el següent balanç econòmic:

El volum d'ingressos, 391.910 pts en concepte de subvencions específiques. Les despeses ascendiren a 744.490 pts, de manera que el dèficit fou de 352.580 pts. Per una altra banda cal aclarir que enguany foren ingressades 400.000 pts impreuistes pel Departament de cultura de la Generalitat, en concepte de "Serrells Culturals". Això fa que, en l'apartat d'activitats, el balanç econòmic del qual és el responsable de la major part de les variacions que pugui patir el balanç econòmic global, s'enregistrés un superàvit de 47.420 pts

Les activitats previstes per al 1992, a banda de les habituals, són:

Exposició sobre l'art romànic, gòtic i renaixentista d'Alcover.

Cicle de conferències sobre l'art alcoverenc.

Homenatge a Jaume Vidal Alcover.

II Cicle de concerts de música clàssica "Corda a la Tardor".

VII Roda d'art.

Curs-Cicle de conferències sobre Història comarcal, patrocinat pel Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i gestionat pel Consell Comarcal de l'Alt Camp.

Per altra banda, es féu repàs de l'evolució del nombre de socis, per tal de copsar l'estat de salut de la nostra entitat:

Si el nombre inicial de socis, als volts de 1978, era de 199, aquest nombre s'ha anat incrementant paulatinament en el transcurs de la història de l'entitat. El 1980 ja eren 266, xifra que passà a ser de 348 el 1985. A partir d'aleshores el creixement ha estat més pausat fins arribar als 364 en aquest moment.

Val a dir que el nombre de socis no ha retrocedit mai, i que actualment signifiquen més del 10% del nombre d'alcoverencs. És mercès a aquest volum de públic que l'entitat pot realitzar les seves activitats, per al gaudi de les quals es porten a terme. Si les activitats culturals sovint interessen una minoria "elitista", a Alcover aquesta minoria és força nombrosa.

I és d'aquesta manera, en el temps que hom esmerça a transcriure'l, el present ja és passat. El passat, Història escrita

C.E.A.